

[Socialministeren.]

sagligt overvejende Ting, og jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jensen-Stevns: Det foreliggende Lovforslag med de tre korte Paragraffer er jo forholdsvis let at overskue. Det er i væsentlig Grad en Lønningslov, men det indeholder tillige en organisatorisk Bestemmelse angaaende Udførelsen af Arbejdet i Socialministeriet. Lovforslaget har imidlertid, som den højtærede Socialminister ogsaa nysgjorde opmærksom paa, i Folketinget vakt en betydelig Bevægelse, og der har været ret stærke Brydninger i den Anledning. Aarsagen dertil er imidlertid at søge i forskellige Bemærkninger i Motiverne til Lovforslaget, som tydede i Retning af, at det var en ganske vidtgaaende Tilsynsmyndighed, man i Socialministeriet ønskede underbygget ved det foreliggende Lovforslag. Og da Forholdet nu er det, at de væsentligste af de Anstalter, her er Tale om at føre Tilsyn med — det gælder f. Eks. Aandssvageanstalterne og ligeledes Kolonien „Filadelfia“ —, er private selvejende Institutioner, og da den Virksomhed, som gennem saa mange Aar er udfoldet paa disse Steder, er udgaaet fra bestemte kirkelige eller almindelige filantropiske Kredse som Udtryk for disse Kredses Trang til at yde en god Indsats for deres Medborgere, vil man kunne forstaa, at de Antydninger, som var fremme flere Steder i Motiverne til Lovforslaget om, at der nu skulde føres nøje Indseende o. s. v., vakte betydelig Bekymring og foranledigede de Brydninger i Folketinget, som ogsaa den højtærede Socialminister hentydede til. Jeg vil imidlertid, ligesom man har gjort det fra alle Sider i Folketinget, erkende, at den højtærede Minister, nu da han — jeg er tilbøjelig til at gaa ud fra, at den højtærede Minister ikke selv har affattet Motiverne — har haft Lejlighed til at redegøre for Meningen med Lovforslaget, nemlig ved en Skrivelse af 18. December, der er optaget som Bilag i Folketingsudvalgets Betænkning, og som jeg meget skal anbefale det høje Tings Medlemmer at gøre sig bekendt med, paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade har optrukket Grænserne for, hvad dette Tilsyn i det hele skal gaa ud paa. Det er ved denne Skrivelse lykkedes den højtærede Minister i væsentlig Grad at bortvejre de principielle Betænkeligheder i det andet høje Ting. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at efter at jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Skrivelsen af 18. Decem-

ber, nærer heller ikke jeg nogen Bekymring paa dette Punkt.

Det stiller sig altsaa for mig saaledes, at det, vi nu har tilbage at overveje med Hensyn til Lovforslaget, er rene Hensigtsmæssigheds- og Betimelighedsspørgsmaal. Der frembyder sig da for det første det Hensigtsmæssighedsspørgsmaal: Er det en heldig Ordning, at den samme Mand er Direktør for Særforørgen og tillige Kontorchef for de i Lovforslaget nævnte Kontorer under Socialministeriet? og er det en holdbar, en varig Ordning, som paa den Maade skabes, især saaledes at man er berettiget til at gaa ud fra, at Tallet 4 000 Kr., som den højtærede Socialminister nævnte som den Udgift, Lovforslagets Vedtagelse vil medføre, virkelig er paalideligt, ogsaa hvad Fremtiden angaar?

Foruden dette Hensigtsmæssighedsspørgsmaal rejser der sig det Betimelighedsspørgsmaal, om Øjeblikket er det rette til at træffe denne Ordning med Hensyn til Socialministeriets Arbejde. I afvigte Foraar, Foraaret 1934, forøgede vi paa Normeringsloven Socialministeriets Personale — jeg tror, det drejede sig om en Kontorchef, en Ekspeditionssekretær, et Par Fuldmægtige og nogle Sekretærer. Og hvis jeg ikke tager meget fejl, overvejer man i Øjeblikket i Lønningsraadet nye Ønsker fra Socialministerens Side om Personaleforøgelser. Nu staar vi altsaa her i Tinget og skal overveje Spørgsmaalet om Stillingen som Direktør for Særforørgen. Det forekommer mig da, at der kan være meget, der taler for at henskyde Afgørelsen af dette Spørgsmaal, til en mere samlet Overvejelse kan finde Sted. Jeg har da ogsaa ved at læse Referatet af Behandlingen i Folketinget og ved at læse Folketingsudvalgets Betænkning faaet det Indtryk, at denne Betragtning har været ret udbredt i det andet høje Ting. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Socialminister gjorde opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag har fundet Støtte fra Det konservative Folkeparti i Folketinget. Men ikke desto mindre har det konservative Mindretal i Folketingets Udvalg udtrykkeligt skrevet i Betænkningen, at det nuværende Tidspunkt ikke forekommer det belejligt til at udvide det administrative Apparat paa dette Omraade. Det er altsaa en udbredt Anskuelse, der i denne Retning gør sig gældende i det andet høje Ting, og det forekommer mig, som sagt, at denne Betragtning har saa meget paa sig, at der er al Anledning til at prøve den under en Udvalgsbehandling her i Tinget. Ved at nedsætte et Udvalg vil der tillige blive givet dette Udvalgs Med-